

Do myśliwych Śląska!

Gdy po wojnie światowej 1914/21r., trzech powstaniach śląskich i długotrwałych zmaganiach wyzwoleniczych, powróciła w 1922r. część prastarej ziemi piastowskiej na łono macierzy, wszczęto wszechstronny ruch w kierunku odbudowy gospodarczej wszelkich warsztatów życia społecznego na Śląsku. Także na niwie łowieckiej podjęli równocześnie grono myśliwych twórczą inicjatywę, utworzone w 1922r. zajmujący się sprawami łowieckimi komitet, przyczym przenosząc z czasem swój zakres działania na szerszą arenę życia społeczno-łowieckiego, na zebraniu konstytucyjnym w dniu 24 stycznia 1925r. w Katowicach zawiązało się "Śląskie Towarzystwo Łowieckie". - W dalszym stadium swego rozwoju stało się Śląskie Towarzystwo Łowieckie częścią składową Związku Stowarzyszeń Łowieckich w Polsce, a po przeprowadzonej reorganizacji Stowarzyszeń Łowieckich w Polsce, Śląskie Towarzystwo Łowieckie zatwierdzone zostało w 1938r. jako Oddział Polskiego Związku Łowieckiego w Warszawie, z równoczesnym przejęciem wszechpolskiego statutu Łowieckiego.

Tak rozpoczęliśmy budowę naszego łowiectwa śląskiego, lecz wydarzenia dziejowe podmyliły nam fundament 20-letniej żmudnej pracy. Gdy bowiem ziewrogi zew w 1939r. przemówił grobową nutą i w zlewisku ciężkich zmagani rozwinęty sztandar wojny rozwiekł na cały świat skazane na życie tułaczce ofiary polaków, przerwana została niś naszych wysiłków w kraju. Potwornymi gełbami armat i najnowocześniejszymi wynalazkami siał geniusz śmiertcionośnych wyczynów swe niszczenie i wśród ciężkich przeżyć dla narodu polskiego, wlekły się smutne dni, tygodnie, miesiące i nawet lata. Chwilę rozpaczy i zadumy przerywały nam często gromy różnorodnych wydarzeń, wlewając do dusz głęboki smutek i żalobę, wśród której, z głębi serc naszych i jak z pod ziemi przebijają się jednak hymn "Jeszcze Polska nie zginęła..." Z temi też słowami, w harcie ducha wypróbowane ginęły na publicznych widowiskach całe szeregi naszych rodaków. Na skrzydłach tej silnej wiary widzieliśmy w dalszej perspektywie zblizającą się, chociaż żółkiem krokiem postępującą pochodnię niezłomnej nadziei odrodzenia. Po przetrwaniu doświadczeń i ciężkich prób, z pośród zwałów wichrem gnanych ciemnych i ziewrogich ciemur, poczynął się przedzierać płomyk wicsennego słońca. Rudzący nas zwiastun rozkazał powrót do ongiś porzucenych warsztatów i podjęcia twórczej pracy, jaką każdemu los i obowiązki społeczne przydzielili.

Gdy rozglądniemy się po naszych pracowiskach zauważymy, że niczem nieusprawiedliwione zapędy człowieka, a zwłaszcza niszcycielskie arcydzieło działań wojennych potrafiło w opierającym się na darach natury życiu społecznym dokonać kolosalnego spustoszenia, przyczym niewspółmiernie dotknięte zostało życie faunistyczne. Na szeroką skalę ujawniło się bezprawie, proceder myśliwski wykonują osoby nie powołane i nieprawnie broń posiadające. Dlatego też Polski Związek Łowiecki, dzierżący z ramienia Państwa i społeczeństwa na swych barkach odpowiedzialność za prawidłową gospodarkę łowiecką w kraju, poczynił odpowiednie kraki dla ukrócenia bezprawia i spowodował wydanie rozkazów i przepisów ustawowych w kierunku ochrony zwierzośtanów i przedstawicieli świata faunistycznego. Skuteczność zabiegów w kierunku ratowania tego, co w gruzach wojennych przejęliśmy może jednak wtenczas dopiero być całkowicie uwieńczone powodzeniem, gdy na wszystkich odcinkach działań będą organa Polskiego Związku Łowieckiego, w każdej wsi będzie czynnik opiekujący się zwierzną i zależnie od warunków regionalnych podjęta będzie bezzwłocznie zdążająca do wytyczonego celu aktywna działalność.

Przez Główny Zarząd Polskiego Związku Łowieckiego zamianowany zostałem Tymczasowym Łowczym Wojewódzkim z poleceniem zorganizowania łowiectwa na terenie Województwa Śląsko-Dąbrowskiego. Podejmując akcję organizacyjną zdaję sobie sprawę z tego, że bez silnego poparcia i współudziału wszystkich myśliwych śląskich, nie zdołać nie potrafię. W tym też celu powołałem zgodnie z statutem Polskiego Związku Łowieckiego Łowczych Powiatowych i ustaliłem na powiat:

1170
1040
130

100
85

051
009
091

1) Katowice	inż. Bukowski Jan	Katowice ul. Kosciuszki 44.
2) Bytom	inż. Rowinski Antoni	Bytom, ul. Wrockawska 49.
3) Tarnowskie Góry	Dr. Potyka Jozef	Tarnowskie Góry Dyr. Spółki Brackiej
4) Lubliniec	inż. Gabryel Bronislaw Koszecin	Nadleśnictwo
5) Clesno	inż. Moczalewski Jozef	Jasienie Nadleśnictwo
6) Kluczborek	inż. Steczko Jozef	Biskupice Nadleśnictwo
7) Pędzin	inż. Kaczmarek Zygmunt	Gołonóg Nadleśnictwo
8) Zawiercie	inż. Gadomski Henryk	Rzeniszów Nadleśnictwo
9) Opole	inż. Pilawa Jan	Krasiejów Nadleśnictwo
10) Gliwice	inż. Pasternak	Pławniowice Nadleśnictwo
11) Strzelce	inż. Müller Władysław	Kamień Nadleśnictwo
12) Rybnik	inż. Sokołowski Tomasz	Rybnik Nadleśnictwo
13) Raciborz	inż. Wiltosiński Franciszek	Rudy Raciborskie N-ctwo
14) Pszczyna	inż. Bednarski Ryszard	Murcki Nadleśnictwo
15) Prądnik	inż. Bolcewicz Stefan	Fyryd Nadleśnictwo
16) Nisa	Dr. inż. Podgórný Jan	Nisa Komisarz Urzędu ziemskiego
17) Niemodlin	inż. Paiczakiewicz Jan	Kopice Nadleśnictwo
18) Koźle	inż. Czyzewski Faustyn	Kędzierzyn Nadleśnictwo
19) Grodków	Bogdanowski Ignacy	Grodków Zarząd Lasow Miejskich
20) Głabczyce	inż. Kiełbasa Kazimierz	Baworów Nadleśnictwo
21) Cieszyn	inż. Szczepan Jan	Ustroń Nadleśnictwo
22) Bielsko	inż. Ring Karol	Brenna Nadleśnictwo

Zab czasu i przejawy dziejowe wyszezerbiły szeregi dawnych działaczy na niwie łowieckiej. Wielu z nich wskawiło się w bohaterkich walkach przy boku sprzymierzeńców, siejąc kurhany po całej kuli ziemskiej w walce o odwieczne prawa polaka. Powazną zaś część szczątek war tościowych rodaków kryje ziemia polska, gdzie trwając w kraju na swych posterunkach, hartem ducha byli przykładem i składali swe życie na ołtarzu chwały. Tym wszystkim bohaterom składamy przynajmniej hołd i smutno nam, że przerwało się ogniwo ich życia i węzeł wspólnych trudów, pracy i solidarności. W ekstazie zadamy łowiąc stygmaty wspólnych przeżyć myśliwskich pragniemy, by na drodze nowej tej pielgrzymki, w zawoju ciemności sw. Hubert podał im drogę i zaprowadził do swej przystani.

My zaś jako pozostałe resztki, zoranii ciężkim przeżyciem i dzwiganem w podeszłym już wieku brzemienia niewoli, wróciliśmy z tułaczki na rodzinne pielesze po to, aby już jako weterani w pracy społecznej i ulubionej niwie łowieckiej wśród braci myśliwskiej rozpalić ponownie pochodnie twórczej pracy i następnie oddać ster w ręce pokoleniu młodszemu.

Bytom, wrzesień 1945r.

Przewodniczący Łowczy Wojewódzki

(Stanisław Cenkiem)